

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЪРВО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

за изменение и допълнение
на Закона за събранията, митингите и манифестациите

(Обн. ДВ, бр. 10 от 2 февруари 1990 г.; изм. ДВ бр. 11 от 29 януари 1998 г.)

- § 1.** В заглавието и навсякъде в закона думите “манифестация/та” и “манифестации/те” се заменят съответно с “шествие/то” и “шествия/та”.
- § 2.** Навсякъде в закона текстовете „общинския народен съвет или кметството” и „председателят на изпълнителния комитет на общинския народен съвет, съответно кметът” се заместват с „кмета/ът на общината”.
- § 3.** В чл. 5 след думата „денонощието” се поставя точка, а текстът „освен в часовете от 22 до 6 часа.” отпада.
- § 4.** В ал. 2 на чл. 7 отпада текстът „в обозначената зона около Народното събрание, както и”.
- § 5.** В чл. 8, ал.1 текстът “48” се заменя със следния текст “110”.
- § 6.** В чл.10, ал.1 думата “председател” се заменя с текста “организаторите, подписали уведомлението по чл.8, ал.1.”
- § 7.** В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения:
1. В ал. 2, т.1 думите “обществен и държавен строй” се заменят с думата “ред”.
 2. Алинея 4 се изменя и придобива следния вид “Организаторът на събранията, митинга или манифестацията може да обжалва забраната по предходната алинея пред съответния административен съд в 3-дневен срок от получаването ѝ. Съдът се произнася по нея веднага и решението му е окончателно.
 3. Алинея 5 се изменя и придобива следния вид “Кметът на общината, съответно кметът на кметството веднага уведомява компетентните органи на Министерство на вътрешните работи за провеждането или непровеждането на събранията, митинга или манифестацията.” .
 4. Алинея 6 се отменя.

§ 8. В чл. 13, ал. 2 думата “незабавно” отпада.

§ 9. 1. Текстът на чл. 14, ал. 2 се изменя по следния начин:

„(2) Актовете за установяване на нарушенията и наказателните постановления се издават по реда на Закона за административните нарушения и наказания”.

2. Ал. 3 на чл. 14 се отменя.

§ 10. В параграф 1 от Допълнителните и заключителни разпоредби думата “другарски” се заменя с “други”, а текстът след думите “както и за” до края на изречението се заменя с текста “каквито и да било събрания на закрито”.

§ 11. В параграф 3 от Допълнителните и заключителни разпоредби текстът „народните съвети” се заменя с „кметовете на общини”.

ВНОСИТЕЛИ: Яне Янев и група народни представители

МОТИВИ

към законопроекта за изменение и допълнение на Закона за събранията, митингите и манифестациите

Законът за събранията, митингите и манифестациите (ЗСММ) е приет през 1990 г. и е поправян само веднъж през 1998 г. Той не е осъвременен и приведен в съответствие с новите органи на местно самоуправление, които замениха общинските народни съвети и техните изпълнителни комитети. Поради възникване на проблеми, свързани с процедурите по обжалване на забрани за провеждане на събрания, митинги или манифестации е необходимо ЗСММ да бъде осъвременен според действащата в момента нормативна уредба и държавно устройство на местното самоуправление.

Проектът за ЗИ на ЗСММ цели и подобряване на съдебната защита, тъй като предвидените до този момент срокове за произнасянето по обжалване на забрани за провеждане на събрания, митинги или манифестации не отговаря на спешността, с която се характеризира производството в повечето случаи. Тази спешност произлиза от факта, че митингите и манифестациите, като форми на събрание на открито обикновено са резултат от реакция върху актуални явления в политиката. В тази връзка проекта на ЗИ на ЗСММ предлага свърхускорено съдебно производство, като спорът се разглежда от съответния административен съд. Съдът се произнася по жалбата веднага и решението му е окончателно.

Промяната, предложена в параграфи 1 и 3 от този проект предвижда демократизирането на провеждането на събрания, митинги и манифестации. ЗСММ е създаден в период, характеризиращ се с политическа нестабилност и страх на управлявалата дълго комунистическа партия от позволеното за организиране на свободни събрания. Той е приет от марионетното на тоталитарния режим 35-то (9-то комунистическо) Народно събрание на Народна република България и в него са заложени предпазни разпоредби, които вече са загубили своя смисъл в една държава, чиито граждани живеят две десетилетия в условията на демокрация. За това проектът за изменение предлага отпадането на времево-пространствените ограничения, въведени с чл. 5 и чл. 7, ал. 2 от ЗСММ. Особено по отношение на чл. 7, ал. 2 намираме, че е абсурдно Народното събрание, като върховен орган на държавната власт, който назначава правителството, да има „имунитет“ срещу провеждането на демонстрации и по този начин да бъде защитено от гражданите, търсеци политическа отговорност.

В досегашния текст на ЗСММ, въпреки изменението от 1998 г., има останки от тоталитарната терминология, която в съвременния държавен и политически речник звучи архаично и неадекватно.

Текстът на § 1 от Допълнителните и заключителните разпоредби не е съобразен и с конституционната разпоредба, че за събрания на закрито не се изисква разрешение, поради което се предлага и изменение на този текст.

С тези мотиви предлагаме на Народното събрание да приеме направените с този проект изменения в ЗСММ.

ВНОСИТЕЛИ: Яне Янев и група народни представители